

Arrest

nr. 219 448 van 4 april 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Dominique ANDRIEN
Mont St-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, *alias* X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 31 augustus 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 augustus 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 22 augustus 2018 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. UNGER, die *loco* advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 22 augustus 2018 geïnterpelleerd door de politie van Kruibeke/Temse wegens illegaal verblijf.

1.2. De gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) trof op 22 augustus 2018 een beslissing tot

afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 22 augustus 2018 eveneens een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Verzoeker werd hiervan ook diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing.

1.4. Op 9 november 2018 gaf de gemachtigde van de staatssecretaris instructie aan het centrum voor illegalen in Vottem om verzoeker vrij te stellen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge*, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

2.2. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.3. Ter terechtzitting kan noch de raadsvrouw van verzoeker, noch de raadsman van de verwerende partij toelichten waar verzoeker sedert zijn vrijstelling van 9 november 2018 zou vertoeven. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker de wil had geuit om zich (illegaal) naar het Verenigd Koninkrijk te begeven. De partijen slagen er niet in aannemelijk te maken dat verzoeker zich thans nog in België bevindt waardoor hij op dienstige wijze zou kunnen opkomen tegen een maatregel die zijn verwijdering van het grondgebied beveelt.

2.4. Ten overvloede dringt zich de vaststelling op dat verzoeker een valse identiteit en nationaliteit had opgegeven en dat hij in werkelijkheid een onderdaan van Ethiopië is. Aangezien in het verzoekschrift enkel een risico wordt besproken bij een eventuele terugkeer naar Eritrea, terwijl de eerste bestreden beslissing een terugleiding naar Ethiopië inhoudt, kan het beroep verzoeker onmogelijk baat verschaffen.

2.5. Specifiek met betrekking tot de beslissing houdende het inreisverbod (bijlage 13sexies), thans de tweede bestreden beslissing, dringt zich tevens de vaststelling op dat verzoeker in zijn middel de schending aanhaalt van artikel 74/11 van de vreemdelingenwet, maar in zijn betoog enkel ingaat op de verwijderingsmaatregel, waardoor geen ontvankelijk middel kan worden weerhouden tegen de tweede beslissing. Het ontbreken van een ontvankelijk middel in het inleidend verzoekschrift heeft de onontvankelijkheid van het verzoekschrift tot gevolg (*cf. RvS 28 september 2009, nr. 196.412*).

Gelet op wat voorafgaat, verklaart de Raad het beroep niet-ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan

te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend negentien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN